

С Г Л Е Д А.

Когато момцитѣ по селата наближатъ къмъ двайсета си година, а момитѣ къмъ 16—17, тѣ почватъ да се сгледватъ, т. е. да се опознаватъ съ цѣль да се взематъ. Сгледването става лѣте по межи и полски работи, а зиме по чешми, хорѣ и седянки. Щомъ нѣкоя мома влѣзе въ околото на момъка, той почва да я задирва, т. е. гледа да може да я срещне, да заприказва съ нея и да се сприятели. За това момцитѣ гледатъ да се представятъ въ добъръ видъ на момитѣ изобщо, за да иматъ добра слава за сполука, като разумни, учтиви и работливи. Ако момата погледне благосклонно на момковото задирване, то тѣ се сближаватъ, отварятъ разговоръ за женитба, и си уреждатъ работата.

Но бива и така, че нѣкоя мома си хареса момъкъ; тогава тя му праща китка отъ цвѣтя и босилекъ, по свой нѣкой или неговъ роднина. Ако момъкътъ не е противенъ на това, то се почватъ срещи помежду имъ, до като работата не се нагоди за женитба.

Когато момитѣ замомуватъ, за да се харесватъ на момцитѣ, носятъ въ пояса си листа отъ маточникъ или крило отъ прилепъ, за привлекателностъ.

ПРИСЛЕДЪ ИЛИ БЪГАНЕ

Когато родителитѣ на нѣкой момъкъ или мома не се съгласяватъ по никои начинъ да се сроднятъ, а пъкъ младитѣ се искатъ непременно, тогава тѣ се надумватъ и се задомяватъ. Тоя безобряденъ начинъ за женитба се нарича *приследъ или бѣгане*. Залибенитѣ се сговарятъ непосредствено или чрезъ близки хора да се срещнатъ и отъ тамъ момъкътъ зема момата и я завежда у дома си. Приследъ става и когато двамата влюбени сж роднина и знаятъ, че черковата не позволява оженването имъ. Понѣкога той става и по икономически съображения — да се избѣгнатъ разноскитѣ за годежа и създабата. Веднѣжъ станалъ приследътъ, момата вече не се връща при родителитѣ си и никакви родителски домогвания и черковни постановления не помагатъ за раздялята. Родителитѣ поскърцатъ, поскърцатъ па се примиряватъ съ станалото, а черковното съизволение се откупва отпосле.